

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplării Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Echouri din 3/15 Maiu.

Ziua de 3/15 Maiu — se dovedește tot mai mult — a fost sărbătorită cu un entuziasm de nedescris, — în România. Avem atâtea rapoarte, vaste și frumoase, încât ne vedem siliți a nu publica azi altceva decât rapoarte, pentru-ca să trecem mai curând peste ele, să putem relua firul chestiunilor neglijate în aceste zile de sărbătoare.

Pe cât de mare a fost entuziasmul fraților liberi, în această zi, pe atât, ba și mai mare a fost terorismul și brutalitatea ce s'a pus în aplicare contra noastră a celor din a doua iobăgie.

Vandalismul din Brașov, obrăznicia dela Cucerdea și procedurile volnicioase din Munți și din jurul Gherlei dovedesc peste ori-ce îndoială aceasta.

Se dovedește tot mai mult, că tirania sistemului politic, ce ne dominează, s'a cutremurat în întregimea sa la prima veste, că vom sărbători. Reauna conștiință 'i-a neliniștit pe păcătoșii stăpâni-tori și au mișcat întreg aparatul forței brutale, publice și secrete, de care dispun.

Protestul tinerimei române din Bruxelles.

Bruxelles, 3/15 Maiu 1898.

Secțiunea Ligei din Bruxelles, întrunită în ziua de 3/15 Maiu 1898, spre a sărbători a 50-a aniversarea *adunării poporului român* la Blaj, în 1848, a votat cu aclamații entuziaste următorul

Protest.

„Tinerimea română din Bruxelles a tresărit de indignare la auzul noiei volnicii a guvernului maghiar.

„Maghiarii au sărbătorit luna trecută, cu mare pompă oficială, aniversarea revoluțiunii lor dela 1848, revoluțiune îndreptată în contra dinastiei domnitoare și integrității monarhiei.

„Astăzi, aceiași Maghiari — *stăpâni de fapt* — practicând absolutismul în contra naționalităților nemaghiare, deneagă poporului român până și dreptul elementar de întrunire, interzicându-i de a sărbători a 50-a aniversare a grandioasei adunări dela Blaj, din 1848, când s'a afirmat ca națiune și a jurat fidelitate patriei și tronului.

„Conștiința noastră și dreapta judecată a tuturor se revoaltă în fața acestei ne mai pomenite violențe.

„Dar' indignarea noastră e și mai adâncă când vedem, că guvernul maghiar, ca întotdeauna, a căutat și de astă-dată să deie acestui nobil sentiment de manifestare națională a poporului român, o interpretare tendențioasă și falsă, pe care s'a grăbit să o răspândească în presa europeană.

„Noi protestăm în fața lumii civilizate în contra violenței dreptului celui mai sacru al unui popor.

„Reinoim fraților noștri din Ungaria și Transilvania toată dragostea noastră și-i asigurăm că amintirea scumpulor martiri dela 1848 nu se va șterge nici-odată din inimile noastre.

„Memoria lor va fi etern slăvită în toate timpurile și de toată românimea.”

Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, secția Bruxelles.

P. președinte:

Secretar:

V. Curtius.

E. Diogenide.

Cabinetul negru.

Nu numai spanii, nu numai gendarmii și armata, nu numai întreg aparatul administrativ a fost pus în mișcare în contra sărbătorii de 3/15 Maiu — ci și cabinetul negru, cabinetul secret al firmei *Bánffy & Jeszenszky*.

E scandalos câte a comis acest cabinet în această zi de sărbătoare a neamului românesc.

Atâtea telegrame a înghițit în ziua de 3/15 Maiu cabinetul acesta, încât mai că va trebui să plesnească, de necaz.

Pe lângă cele-ce am însemnat și până acum la răvașul cabinetului, trebuie să adăugăm încă următoarele:

Din Craiova s'a trimis în ziua de 3/15 Maiu la 6 ore seara o telegramă-raport, despre decursul zilei, la adresa Tribunei...

— N'am căpătat-o.

Tot din Craiova s'a trimis în aceeași zi o telegramă de salutare la adresa dlui *Dr. Rafiu*...

— N'a primit-o.

Din Lipsca tinerimea universitară română a trimis o telegramă la adresa Tribunei, în aceeași zi.

Nici aceasta n'am primit-o.

Eată aci textul telegramei din Lipsca, după-cum ni-se comunică în plic:

Lipsca, 15 Maiu n.

Sărbătorind memoria eroilor de pe „Câmpul libertății” dorim isbândă ideii lui sfânt al românimeii.

Va se zică pentru noi Români serviciul telegrafic a denegat slujba sa în ziua de 3/15 Maiu, a ținut repaus de Duminică. Asta încă e o prăznuire.

CULMEA VOLNICIEI.

Blaj, 19 Maiu.

Se scrisese în Tribuna, că nu se dau bilete de tren până la Blaj și nici va sta acolo trenul. Lucru părut glumă, dar' e fapt. Canonul *Dr. Ioan Rafiu* din Blaj, care fusese la Vidrașeu voia să se reîntoarcă acasă în ziua de 15 Maiu. La gara Cucerdea 'i s'a denegat însă biletul și de abia după multă insistență, după-ce spusese că merge acasă, e locuitor și proprietar în Blaj, și că se reîntoarce dintr-o călătorie, 'i s'a extradat.

Și totuși fitecele susțin, că a fost compromițătoare pentru Români adunarea aceasta, fiindcă n'a fost nime, și-'i uită, că ei sînt aceia cari au luat cele mai grozave măsuri de a o împedeca.

D.

Vandalism unguresc în Brașov.

— Atentat asupra caselor lui Axente. —

Furia hunică a „patrioților” cloco-tește încă turbat pentru sărbătoria zilei de 3/15 Maiu.

Ea s'a și manifestat deja, în mod vrednic pentru asiaticii vandali — la Brașov. Axente, temutul de Unguri, figura vie, care întrupează încă ideile anului 48, a fost aleasă de țință a acestei furii ungurești.

Eată ce cetim în „Gazeta Transilvaniei”:

Mărti seara pe la orele 10^{1/2}, au fost bombardate cu bolovani ferestrele dinspre stradă ale casei din strada Romurilor, a dlui Axente Severu, de niște necunoscuți.

Loviturile au fost atât de tari, încât s'a stricat în parte lemnul și zidul dela ferestri. Vecinii au auzit sgomotul produs prin spargerea geamurilor și căderea bolovanilor, dar' n'au văzut pe nimeni în întunerecul nopții.

Atentatul de Mărti seara a fost al doilea în restimp de vre-o 8—10 zile.

Mai întâiu făptuitorii au spart vre-o opt geamuri la una din ferestrele de pe stradă, dar' atunci s'au folosit numai de niște petricele mici, așa că putea încă cineva să creadă, că poate fi și fapta vr' unor ștregari de stradă.

Acuma însă se vede, că este un atentat pregătit și sistematic și nu ne vom înșela, dacă vom admite, că este o manifestare a urei naționale, ce o sădește de atâtea vreme presa maghiară în contra frunțășilor Românilor.

Se vede, că injuriile acelei prese în contra zilei de 3/15 Maiu și în contra luptătorilor noștri dela 1848, au atins pe făptuitori a întreprinde al doilea atentat în mod mult mai vehement. N'au putut-o face însă cu alaiul, pentru-că aici nu e tărîmul pentru astfel de bravuri vandalice coram publico, ci au făcut-o în ascuns.

Di Axente Severu lipsește deja de vre-o trei săptămâni din Brașov și astfel numai soția d-sale, care se afla singură acasă cu servitoarele, a trebuit să ducă groaza răută-cioșilor și sălbaticilor agresori.

Adăim, că doamna Axente a făcut arătare la poliție și a cerut să se cerceteze cazul.

Aceasta s'a și întâmplat și s'a constatat, că dela vecini n'a putut să vie agresiunea și că agresorii au trebuit să fi venit anume spre a comite, sub acutul întunerecului nopții, atentatul acestu odios asupra liniștii și averei cetățenești.

Glas din Gherla.

— Scrisoare particulară. —

Gherla, 17 Maiu n.

Violența cu care guvernul maghiar și sbirii lui au împedecat sărbătoria memorabilei zile de 3/15 Maiu, m'a scărbit în suflet așa de tare, încât nu pot să tac și să nu arăt lumii culte, cum noi Români de sub coroana sf. Stefan, am ajuns astăzi în așa poziție și așa de departe, încât — când e vorbă de pofta de sugrumare și dominare a guvernului maghiar — nici chiar bisericile lui Dumnezeu nu rămân cruțate de paza și controla sbirilor lui.

Am văzut cum episcopi au dat circulare prin cari împedecă, și strict opresc pe preoți de a face ori-ce demonstrație și de a servi pentru eroii libertății dela 48. Am văzut — și asta m'a scărbit mai rău! — detectivi facunjurând bisericile, și spionând că, care dintre inteligenți vor merge la biserică; și ce fel de predică va ține preotul din incidentul zilei de 3/15 Maiu?!

Și dacă asta s'ar fi întâmplat numai la oraș! trecă ducă-se: Dar' după-cum ne-au mărturisit toți preoții cari au venit în oraș la trg, chiar și la sate au fost puse organele guvernului în mișcare, asistând la liturgie notari, matriculanți și alți pericunați.

Se înțelege, că poporul mâhnit de atâtea obrăznicie volnică, s'a abținut de a sărbători în mod extern și de a-'și da expresiune sentimentelor lui dureroase; dar' intern, după-cum mai mulți am cetit de pe fețele tuturor, și 'și-au dat expresiune și cu graiul viu, mai solemn au sărbătorit ziua de 3/15 Maiu și mai cu demnitate, decât ori-și-când.

Forța guvernului a putut oprî expresiunea, n'a putut însă sugruma sentimentul!

A mers cu terorismul până la altar! dar' durere! (?) (pentru detectivi), că la altar nu au putut porunci! nu! că acela e al lui Dumnezeu! și al servilor lui, — și sînt siguri, că nu au fost preoți inteligenți, cari să nu fi celebrat în memoria eroilor libertății!

Domnule Redactor! După-ce vedem, că astăzi în statul unguresc am ajuns așa de departe, încât nu numai că nouă Românilor ne sînt interzise toate convenirile, toate reuniunile, toate societățile, ori-ce fel de manifestare și sărbătorire, fie cât de nevinovată, ori-ce fel de mișcare, așa încât astăzi nimic nu ne-au rămas necruțate, până chiar nici bisericile!! zic! dacă așa de departe am ajuns, unde să

mergem? ce să mai facem? Vai! durerea mă năpădește! și nu pot să nu exclam:

„Tu lume cultă! tu occidentule luminat! cum, te silești ca în lumi străine să aduci pe sălbateci la cultură, lumină și adevăr! și nu te uiți în casa ta, în vechia Europă! că în mijlocul tău se află o masă de mai bine de 3 milioane de fii ai tăi, înrudiți cu tine și cu sângele tău! și aceia astăzi, sînt înlanțuiți și robiți de un moloch nesățios! care le-a răpit toată libertatea, și acum se opintesc mai tare să le răpească limba și chiar și biserica!!!

Noi Români ca popor, în statul maghiar, nimic nu avem de pierdut! toate ne sînt oprite și interzise, și aproape este timpul, când, poate! și în biserici vom fi oprîți a ne ruga lui Dumnezeu în limba noastră! Decât, că starea asta e de nesuferit!!

Dar' fie sigur guvernul maghiar, că ori-și-ce violență și opresiune, merge până la un loc și apoi se rupe! de multe-ori ne-am încercat să le spunem adevărul, și n'au vrut să ne asculte. Și dacă guvernul jidan-maghiar, e așa de timpit la mințe și îngust la inimă, încât nu vrea să înțeleagă, că prin nedreptatea ce o face naționalităților din statul său, își mărește numărul dușmanilor, și lui își sapă groapa, fie! numai să nu fie prea târziu.

— dixi. —

Din țeara Moșilor.

Dintr'o scrisoare mai lungă despre multe necazuri de nesuferit ale Moșilor, extragem deocamdată următoarele:

Câmpeni, 16 Maiu n.

Mai rău stăm însă cu păzitorii ordinii publice.

Înainte de aceasta era în Câmpeni un post secundar de gendarmerie în frunte cu un sergent-major, acum însă avem în Câmpeni și un sublocotenent, care are să inspecteze și peste de nou înființatele posturi de gendarmi din Albă și Sărdășoara.

Până în săptămânile trecute a fost ca sublocotenent un Maghiar născut, ear' nu răcut, om cinstit, om de omenie. Intrigile unor ticăloși — nu de ai noștri — au făcut însă ca să fie strămutat la Brad. În locul acestui om de omenie ne-a venit un alt sublocotenent după nume și după faimă Maghiar făcut, ear' nu născut. Acest sublocotenent îndată după venirea sa în munți a și voit să se arete voinicos. Sînt de abia câteva săptămâni de când e aici — și cu mâni sacrilege a făcut să se depărteze în 7 Maiu st. n. din pîrul și de pe pieptul frumoaselor noastre Moțe mîndrul nostru tricolor, indispensabil la costumul nostru național.

Tot acestui voinicos domn putem să-i mulțumim și aceea, că în 13, 14 și 15 Maiu n. pe lângă gendarmii dela cele trei posturi din Câmpeni, Albă și Sărdășoara am avut rară fericiere a mai avea între noi alți 16 gendarmi aduși din diferite părți, ca nu cumva Moșii să se răscolească, sau știu eu de ce?

Poate pentru-ca să dovedească marea iubire a stăpînirii față de poporul român și cu deosebire față de preoții lui, pe care vrea să-i fericească și cu proiectul de lege despre întregirea venitelor preoțești.

Toată atențiunea gendarmeriei a fost îndreptată în zilele acestea asupra bisericilor, așa încât în 3/15 Maiu mai nu cred să fi fost vre-o biserică în munți, unde să se fie îndeplinit cultul divin fără asistența gendarmilor.

Întreb, că oare în timp de pace și între oameni cari nu au făcut nici măcar o demonstrațiune nevinovată, de ce li-e așa frică și de ce iau măsuri așa groznice?

Sîntem noi oare cetățeni ai acestei patrii, sau sîntem inimizii ei, de aduceți pe capul nostru atîta gendarmi?

Pentru-ce voiți a întinde coarda prea tare, nu vă este oare teamă, că odată s'ar pute și rupe?

Grijiți, domnilor, că toată răbdarea se perde odată și cu toate-că Moșii au și capul și inima la loc, și nu se vor lăsa a fi duși la acte neprecugetate de șicanările d-voastre, s'ar pute însă ca la timpul său să vă răsplătească cu interese înzecite cu tot ceea-ce le-ați dat, și Românele, din al căror pîr și de pe al căror piepturi ați luat tricolorul să vă plătească pentru impertinența arătată față de ele cu moneda, cu care bravele femei din Mărișel au plătit houzivilor lui Vasvári.

Bine să v'o însemnați: „Românul ține mințe”.

Sărbătoria zilei de 3/15 Maiu.

Din Sebeșul-săsesc.

Petrecerea de 3/15 Maiu suprimată. — Cum am sărbătorit? — Fiascul lui „Nemzeti szövetség” — și încă ceva.

— 17 Maiu.

Liniștea orașului nostru, Sebeșul-săsesc, pe ziua de 3/15 Maiu era să fie preschimbată cu sgomotul unei capitale moderne. Majoritatea locuitorilor, noi Români, aveam motiv de sărbătoare, căci glasul părinților noștri ne chema pe „Câmpul libertății”, ca să reînnoim jurământul lor.

Glasul lor e dulce și plin de viață, ear' noi fii ascultători fiind ne-am pregătit de cu vreme, ca în număr mare să alergăm la locul cel sfânt, și să ne facem datoria de buni Români.

Pentru cei-ce erau se rămână acasă: mame iubitoare, moșnegi cu „iarna în plete” și copii, am contemplant o petrecere cu joc în „Arini”, ca astfel cu toții să avem o zi de veselie românească.

Vestea opreliștei dela Blaj ne-a sosit în ajunul adunării și o consternare generală a produs.

Am mai încrestat o mișelie pe răvașul suferințelor noastre, și ne-am împăcat cu gândul ca să ne petrecem împreună aici acasă. Am făcut toate pregătirile de lipsă invitând jural la petrecerea noastră din „Arini”, pe care o înștiințasem încă de Vineri la căpitanul orașului.

Dar' se vede, că Sasul „circumspect” deși 'i s'a spus, că nu adunare națională, ci o simplă petrecere cu joc voim să aranjăm, și după-ce preotul Zevedeu a luat asupra sa responsabilitatea pentru buna ordine, totuși a ținut de lucru „prudent” a întreba și pe vicecomitele despre procedura sa în această complicată chestie.

Și ce să vedeți, în ziua petrecerei, Duminică la 11 ore a. m. aduce un gardist hotărîrea în scris, prin care petrecerea proiectată în „Arini” la ordin mai înalt este interzisă.

După-ce volnicia a luat dimensiuni atât de mari, indignați în sufletul nostru ne-am adunat cei cu inimă românească în locuințe private, ca odinioară strămoșii noștri creștini în catacombe, așa ne-am făcut rugăciunile noastre de ziua de 3/15 Maiu. Am jurat pe crezul părinților noștri din 48 și când steagul lor — azi îmbrăcat în doliu — defăcut va flăcăi sub el, între cei dintăi vom fi. S'au ținut vorbiri însușitoare pentru adevărul luptătorii și mult s'a accentuat nefasta deșebinare dintre noi. Acesta este prinosul nostru adus zilei de 3/15 Maiu.

Tot pe ziua de 3/15 Maiu fabrica de maghiarizare poreclită „Nemzeti szövetség”, a cărei director este magnificul *Herczegh Mihály*, a ținut aici o ședință cu scopul de a întemeia în orașul nostru o filială.

Poporațiunea maghiară din Sebeș o formează exclusiv indivizii dela judecătorie și cărțile faundare.

Magnificul rector fiind reținut — regretăm mult — ca far luminos a venit caraghiosul acrobat politic *Pázmándy Dénes*. Monotonia Sebeșului nu s'a lăsat conturbată de cele 3 trăsuri, cari aduceau pe apostolul maghiarizării dela gara din Vinț. Aici abia s'a putut înceiupa un comitet de primire sub presidenția cui (?), a „postamesterului”, căci dnal *Egyed*, președintele judecătoriei căruia 'i s'a oferit presidenția, și care era luat și în program cu o vorbire, pe ziua hotărîră în

afaceri private urgente a plecat la Cluj. (Ez măr gyalazat).

Între 3 și 4 ore după amiază s'au adunat în sala dela hotelul „Leul de aur“, unde nu știu pozitiv ce vor fi isprăvit, dar destul că pe la 6 ore comis-voyagerul *Pásmándy* a tulit-o din Sebeș.

Românii s'au abținut total dela ședința lor, afară de cei câțiva slujbași cu pretorul în frunte.

La adunare s'au dus din oficiu, dar dacă tot din oficiu s'au făcut și membri ai societății de maghiarizare, asta nu o putem crede. Nu e lucru cinstit a fi și numai membru *passiv* într-o societate, a cărei deviză este: *maghiarizarea noastră!*

Multe succese, ca cel din Sebeș, dle Herczegh!

Cine altul?

Tinerimea din Budapesta.

— Scrisoare particulară. —

Budapesta, 16 Maiu n.

Memorabila zi de ieri, aniversarea a 50-a a acelei zile mărețe, care pe „Câmpul libertății“ a intrunit tot ce neamul românesc avea mai bun, mai plin de dragostea națiunii, a sârbătorit-o și tinerimea universitară din loc în modul, în care pe lângă controla și urmărirea păcătoasă a autorităților, putea s'o sârbzeze mai demn.

Și dacă de astădată tinerimea n'a putut se sârbătorească ziua aceasta în stil mai mare, n'a putut da expresiune sentimentelor sale de pietate față de cei-ce pentru drepturile națiunii au luptat într'un mod impunător — e vina autorităților, cari s'au datat a ne lăsa urmăriți de detectivi ori-unde chiar și numai patru, cinci ne-am intruni, și fiindcă din aceste măsuri mârșave, cari în nici un alt stat liberal nu se practică, decât în Turcia despotică, a făcut un sistem păcătos.

Dar pot să ne urmeze detectivii, pot să oprime în noi isbucnirea sentimentelor nobile ce ni-le impune dragostea de neam, inima noastră nu vor pute-o controla, nu-i vor impune sentimente străine de firea noastră și în grădina românească nu vor isbuti se planteze buruieni aduse din fundul Asiei, ori din Palestina jidovască.

Răbda-vom lucă chinuri, răbda-vom schin-juri, dar inima ne spune că ziua răsplătirei nu-i departe, când vor răspunde pentru toate barbariile, ce azi tiranii le comit față de noi.

Fără alaiu mare, în liniște impunătoare, mințat fiecare de simțimintele cel mai sincer, fără consfătuiri prealabile — și tocmai de aceea mai îmbucurător — ne-am intrunit, pînă trunși de aceleași simțiminte calde, la serviciul divin, care — deși în limbă străină — merit era să ne înalte inimile și să ne umple de evlavie, ca să înălțăm cu toții o rugăciune la cel Atotputernic pentru sufletul celor căzuți în luptă și ca înaintea altarului să depunem votul, că dragostea de neam, de limbă și de obiceiuri ne va fi și al nostru far călăuzitor, să reînviem în inimile noastre jurământul, ce strămoșii nostri pe „Câmpul libertății“, l-au depus.

Slavă vouă, eroilor români, slavă amintirii voastre nepătate. Cu inimile înălțate și sufletul primenit privim la voi, lucefări mândri ai poporului român. Da, am sârbătorit amintirea voastră cu evlavie, cu liniștea aceluia, cari simț și-i doare jugul apăsător, dar cari nu deseperează, ci așteaptă numai zorirea zilei libertății. Și atunci nu vom sârbza numai ascunși, ca cei dinătru creștini prin catacombe, ci ne vom impune, dând liberă expresiune simțimintelor noastre.

Și depărtându-ne din lăcașul sfânt, fiecare înălțat am dat amintirii tributul prin meditații serioase asupra trecutului și viitorului, ear' seara ne-am intrunit la masă comună. Și din piepturile noastre puternice și curat au răsunat acordurile imnului național „*Deșteaptă-te Române*“, ale cărui cuvinte înălțătoare mai mult ca ori-când ne-au pătuns inima.

Sub impresiunea acestui imn, dl V. Moisil a rostit o frumoasă vorbire, reasumând istoricul suferințelor noastre dela 3/15 Maiu 1848 încoace și luptele din aști 50 de ani din urmă, pe cari bărbății nostri le-au purtat, îndemnând la *unire frățească*, la muncă bărbătească, serioasă pentru viitor. Insistă pe lângă iertarea frățească și încrederea reciprocă în sinceritatea năsuințelor. Vilele „*să trăească*“ au dovedit că dl Moisil a fost interpretul fidel al inimilor tuturor.

După aceasta luă cuvântul dl N. Paican, relevând că-n timpurile aceste grele numai faptele pot se alunge dăhul apăsător din mijlocul nostru, pot curăți atmosfera de nozi furtunoși, ce pe orizont au început a se grupa, ear' fapte numai înțelegerea le poate pune la cale și diriga.

Ținta să ne fie delăturarea neînțelegerilor și prin aceasta acțiune tare, manifestată pe terenul faptelor, ear' nu al însușirilor vane, care — zice vorbitorul — prea des risipită e ca banul bogatului risipit fără de scop și țintă.

Și cât adevăr nu zace în aceasta?

Tinerimea din Pesta astfel 'și-a achitat datorința față de ziua mărească, față de neamul ei, și sentinela va fi ea a națiunii, câtă vreme știe onora trecutul.

Ardo.

Din marginea Câmpiei.

— Petrecerea din Iclânzel. —

— 16 Maiu.

Ziua epocală și mărească de 3/15 Maiu în comuna Iclânzel s'a sârbătorit și anul acesta cu *toată demnitatea*. Timpul a fost nefavorit, ploaia a început încă din 14 Maiu și a curs neconținut până în 16 Maiu. Cu toate acestea, deși puține familii au participat, veselie a fost mare.

La masă nu au lipsit nici toastele. Au vorbit mai ales *Vasiliu Suciu*, preotul Căpușului-de-Câmpie, *Ioan Boeriu*, preotul Lechinței-de-Murș și *Romul S. Orbean*. Suprasolviri s'au făcut din partea dlor Felföldi Béla, protopretor 3 fl. v. a., Csomos Jenő 1 fl., Iustin Pop 50 cr. Dintre familii amintesc familia *Boeriu* (Lechința), v. d. Ana *Socan*, fam. *Vlasiu* (Lechința), fam. *Coman* Căpuș. Din depărtare mai mare am remarcat pe tinerul *Chimu Totoian*, teol. abs.

Seara intruniu-ne la casa dlui Romul S. Orbean, petrecerea a durat până în zori de zi, delectându-ne din când în când și cu pianul, d-na Lucretia Boeriu și d-soara Emilia Orbean. Astfel am sârbătorit ziua mărească și epocală de 3/15 Maiu, care ar fi trebuit să o sârbzeze în toate părțile, dar vitregile timpuri ne-au împedecat. Popor țeran a fost mai puțin ca altădată din cauza timpului nefavorit. Comunele *Iclânzel-mare* și *Iclânzel-șel* au fost de față cu mic cu mare. Din alte comune tare puține. Causa e și faptul că permisiunea pentru petrecere am primit-o numai cu 3—4 zile înainte de termen.

H....

Tinerimea ardeleană din București.

— Raport special. —

București, 16 Maiu n.

Studentii universitari din Transilvania și Ungaria, cari studiază în capitală, au sârbătorit cu demnitate națională memorabila zi de 3/15 Maiu.

Sâmbătă seara, 14 Maiu, s'au intrunit cu toții în frumos decorata sală „*Bragadivru*“. Solemnitatea ce a caracterizat această intrunire a fost pînătrunzătoare.

La orele 9 sala era literalmente plină. Se aclamă de președinte dl *Drd. Ioan Borda*, medic. D-sa salută prin câteva cuvinte caldura pe cei intruniți, amintindu-le scopul pentru care sînt concheiați.

Conform programului stabilit dă cuvântul dlui Ioan Scurtu, student în litere.

Dl Scurtu luând cuvântul zice cam următoarele:

Domailor și fraților! Poporul, care nu își sârbătorește zilele istorice, nu e vrednic de ele. Această lege poate fi interpretată numai în 2 moduri: ca verdict de laudă și mândrie națională, sau verdict de condamnare. Noi cu toții trebuie să simțim în inimile noastre nespășă bucurie, văzînd, că legea menționată în chestiunea epocală zi de 3/15 Maiu va pronunța pentru poporul românesc un verdict de laudă.

Pe toate plaiurile sîmănate cu graiu românesc, poporul român a organizat sârbări iubire vrednice de memoria apostolilor dela 48. Interesul mare și primordial al românismului, conștiința de neam iavorită din monumentele celui mai glorios sceptor de odinioară, a făcut ca și de astădată națiunea română să-și poată înregștra pe paginile analelor, un verdict înălțător de minți și de inimi, un verdict care bătrînii le face onoare, ear' nouș tinerilor ne dă un impuls puternic spre tot ceea-ce românesc se cheamă. — Apoi face istoricul suferințelor Românilor transcarpatini, începînd din secolul al 14-lea până la sfîrșitul secolului al 18-lea. În tot decursul acestui istoric este des aplaudat.

D-sa termină prin o frumoasă perorațiune, îndemnând tinerimea se deschidă cartea trecutului, unde va găsi frumoase exemple de virtute și abnegațiune, pentru a pute duce la îndeplinire opera de regenerare a poporului românesc. Mulțimea între vii aplauze se ridică și întonează imnul național. Dl Sănpetrecan declamează o admirabilă poezie ocațională.

Conform programului se dă cuvântul dlui *Nicolae Bocca*, student în filosofie.

D-sa face istoricul evenimentelor dela 48, spunînd în resumat următoarele: Ideile mari și generoase, cari au regenerat popoarele bătrânei Europe, adică ideile răsărite din Franța au avut și pentru neamul nostru un farmec aproape extraordinar. Lătinu-se cu iuteala fulgerului în Austria, Rusia, Polonia, Italia și Ungaria aceste idei, s'a stabilit deviza: *luptă pe moarte și viață pentru dreptate, egalitate și frățietate*.

Și lupta, pronunțată cu un entuziasm fenomenal, așa s'a dat la 48.

Pe atunci poporul român se găsea de secol încătușat în lanțurile iobăgiei. Negură deasă plana peste capul lui. El servia numai ca *instrument necuvîntător*. El, stăpînul de baștină, el, gloriosul descendent al lui Traian, n'avea nici drept ca să trăească ca nație în pîmîntul seu, cucerit prin superbe arme ale Romei de odinioară! N'avea drept, avea numai datorii. Era amenințat a perde chiar și naționalitatea prin mijloacele cele mai rafinate și neomenești. El a avut și are năsuința de a conserva *caracterul român* și pentru acest ideal multe a suferit dela vitregiile timpurilor. Pe la 48 se pregătea mormînt Românilor de peste Carpați. Dându-se din occident signelul unei ere noue, națiunea cavalerescă crede, că a sosit timpul se scape de Austria, și să se declare de independentă.

Națiunea cavalerescă votează o constituție cu firma „*o Ungarie și poporul unguresc*“.

Dieta din Cluj decretează: unirea Transilvaniei cu Ungaria. Precum vedeți, domnilor, prin aceste manopere se trăgea cu baretele peste toate naționalitățile din Ungaria și Transilvania. Poporul român de dincolo era amenințat cu exterminarea sa din lume. Nu e de mirare, dacă ei s'au ridicat cu toții ca un singur om, pentru a-și salva existența națională! Națiunea română refuză cu demnitate națională, se arată vrednică de libertate și mai presus de toate ea se ridică ca *sentinela genului român*. Din stîl ei pășesc pe arenă devotați apostoli, capete luminate, bărbăți învîpăiați, cari pe „Câmpul libertății“ dimpreună cu 40.000 de Români au jurat înaintea lui Dumnezeu și a lumii întregi: luptă vecinică contra întunerecului și feudalismului hidos. Pe „Câmpul libertății“ dela Blaj proclamăm ei națiunea română „*de națiune de sine stătătoare*“.

După acest act solemn și epocal, urmări zile negre, zile de foc și de sânge! Dar apostolii au ținut jurământul, făcînd din piepturile lor ziduri uriașe și stînd neclintii ca granitul munților dinaintea baionetelor și gloanțelor dușmane. Pentru acești apostoli ai românismului dragostea pentru legea strămoșească — căreia i-au închinat inima și sufletul lor — era mai prețioasă decât toate mărirea lumii întregi. Ei au lucrat cu faptul și cu cugetul întru fericirea neamului românesc, au apărut cu statornicie idealul tuturor Românilor și au căzut mulți dintre ei cu onoare pe câmpul de luptă, botezînd cu sîngele lor propriu opera de regenerare.

Între noi de astăzi și umbrele martirilor trebuie să fie o legătură atât de puternică, încât putere omenească să nu o poată rupe. Noi am convenit pentru a sârbătorii epocală zi de 3/15 Maiu, pentru a cimenta legătura de care vorbiam. Să aducem deci, fraților, omajul nostru de profundă venerațiune neînfrînzătoare apostoli, cari au sfințit opera de regenerare cu sîngele lor, și cari au deschis prin modelul lor de jertfă și abnegațiune calea ce duce direct la realizarea idealului românesc.

Tinerimea română, care admiră *devotațiunea lor neîntrecută* în anele românești, să învețe pe din afară și să-și întipărească adînc în minte și inimă vorbele nemuritorului *Barnușu*, cu cari vocea se termină:

„Rămâneți credincioși neamului și limbii voastre; apărați-vă ca frații cu puteri unite în pace și răboiuri; vedeți, cum ne-am luptat noi pentru limba și românitatea noastră; luptați-vă și voi și le apărați ca lumina ochilor voștri.“

Dl *Lasea*, stud. în litere, declamează o poezie originală: „*Adstriați glorioși*“, cu mult talent oratoric. D-sa e viu aplaudat.

Musica întonează câteva arii naționale. Președintele la de nou cuvîntul pentru a mulțumi celor-ce au contribuit la reușita sârbării amintindu-le, ca mîne cu toții să se afle la biserică, pentru a se închina și slăvi memoria eroilor căzuți cu onoare pe câmpul de luptă.

Urmează apoi o animată petrecere în decursul căreia sosește o telegramă dela Dr. V. Lucaci, care se ia la cunoștință.

Dl *Orisbăzan* propune să se trimită telegrame luptătorilor de peste munți: Dr. I. Raftu, Dr. V. Lucaci, *Azente Sever* și A. G. Popovici. Propunerea se primește din partea fetegei studențime.

Dl *Nicolae Bocca* și *Ioan Scurtu* sînt însărcinați cu redactarea și expediția telegramelor, *osea-ce s'a și făcut imediat*. În tot decursul petrecerii musica a întonat arii naționale. S'au cântat și hori populare din diferitele ținuturi ale Transilvaniei și Ungariei. Lucru firesc că nici toastele n'a lipsit în sîntăte luptătorilor de peste Carpați. În toate toastele s'a remarcat tonul sincer și aclamațiile păreau a nu mai lua sfîrșit. La orele 12 și jum. studențimea începe a se retrage spre a se revedea ca mîne la marele *meeting național*.

Coriolanu.

Sârbarea în Pitești.

— Raport special al „Tribunei“. —

Pitești, 18 Maiu n.

Cetățenii piteșteni animați de cele mai frumoase sentimente, au sârbătorit în 3/15 Maiu a. c., cu o deosebită pompă aniversarea de cincizeci de ani a marelui adunări naționale de pe „Câmpul libertății“ dela Blaj. Conștii de datorie, ce le incumbă, ca frați de sânge cu Români ardeleni, desfidînd timpul nefavorabil unei manifestații de stradă, au răspuns în număr imens la apelul lansat de comitetul Ligei, secția Pitești.

Dimineața la orele 9 s'a oficiat un parastas la catedrala sf. George, la care au asistat membrii Ligei, delegații celorlalte societăți din oraș și un număr public.

Dl N. Brănzeu a ținut act o cuvîntare de ocazie, care a emoționat publicul până la lacrimi.

După amiază, pe la orele 3, grădina publică, locul de înfălțire fixat prin program, gema de lume, și cu toate acestea cetățenii curgeau din toate părțile pâlcuri-pâlcuri. Era un entuziasm de nedescris. Se părea, că prin atitudinea lor voiau să dovedească, că acușăția de „indiferențism“ ce li-s'a adus, este cu desăvîrșire neîntemeiată. Și în adevăr, ei au fost la înălțimea chemării și datoriei lor.

Toate clasele sociale au fost reprezentate peste așteptarea noastră. Pe la orele 3 și jumătate mulțimea imensă a manifestaților a plecat în procesiune pe stradă, grupată în jurul steagului tricolor național al Ligei locale, și purtînd în frunte portretul lui *Avram Iancu* la mărime naturală, fixat pe o prăjină. Insușirea era la culme. Strigăte de „*ura*“ și de „*piară Ungurii*“, călîii neamului nostru“ eșiau din piepturile a mii de cetățeni.

Musica militară întona imnul „*Deșteaptă-te Române*“, străbătînd bulevardul „*Elisabeta Doamna*“, strada Centrului, strada Pieței și strada Șerban-Vodă.

În fața caselor primarului patriot Eftimie Ionescu, mulțimea s'a oprit, căci o ploale de buchete de flori au fost aruncate în calea ei. Mulțimea a isbucnit în strigăte de: „*Trăească primarul orașului, trăească primarul naționalist*“.

Manifestanții își continuă drumul de-a-lungul străzii principale „Șerban-Vodă“, trecînd apoi în strada „Brătianu“ și de aci în strada București, până în fața salei „Uklar“, care a fost pusă la dispoziția publicului „*gratuit*“.

Marea sală a fost înșesată de lume. Președintele Ligei secția Pitești, dl Grigorescu, deschise ședința printr'o scurtă cuvîntare bine simțită. Apoi s'a dat cuvîntul dlor: *Mugescu*, delegat studențesc, *V. Lupescu*, profesor, *Iliescu*, institutor și *Tamara*, delegat studențesc. Poporul a subliniat cu entuziasm aplauze cuvîntările oratorilor.

În urmă s'a dat cetire unei moțiuni, care a fost votată în unanimitate. Mulțimea entusiasă eșind din sală s'a oprit în grădina Uklar, jucînd „*Hora-Uairei*“.

Sibiu, 20 Maiu n.

Un conflict interesant s'a ivit între Maghiari și Austria. Delegațiunea ungară nu a votat creditul excepțional cerut pentru *marină*. În motivarea acestui vot comisiunea ungară zice, că nu există interese maghiare, ca să fie în comparațiune măcar cu speșele ce se cer.

Faptul acesta a indispus mult cercurile austriece și poate să se desvolte conflict serios.

Baronul *Spaun*, admiralul marinei, e vorbă că va abzie.

Neue Freie Presse ia la rețea foarte ne-cruțător pe Unguri pentru această ținută „*egoistă*“.

Doar se vor convinge și cercurile din Viena, că au servit numai egoismului maghiar!

Sistemul electoral al guvernului a ajuns ear' la ordinea zilei. Contele *Apponyi* a adresat guvernului o *interpelare*, dacă are de gând să prezente cât mai curînd un proiect de lege despre *reforma legii electorale*, respective garantarea alegătorilor libere.

Vom vedea ce răspunde Bánffy!

Aforisme politice

— Una la zi. —

Ce e înțelepciunea acelor timpuri, pe care le numim vechi? Este ca înțelepciunea perilor cărunți? Nu, ea e înțelepciunea leagănului.

Bentham.

Cronică politică.

Salisbury despre China.

Vorbirea lui *Chamberlain*, despre care am făcut și noi amintire, agită tot mai mult cercurile politice și diplomatice. În *Englittera* cu deosebire vreau să știe politicienii, că ce are în prospect guvernul și peste tot *Anglia* oficială, după discursul lui *Chamberlain*?

În chestia aceasta s'a făcut o interpe-lație în casa lorzilor din Londra, în ședința de noapte din 17 Maiu. c. de către *Kimberley*. Acesta a anunțat o interpelare privitoare la *Vei-Hai-Vei*, dar în dezvoltarea ei a cerut deslușiri cu privire la cele accentuate de *Chamberlain*.

Salisbury răspunzînd, zice, că el n'a știut, că *Kimberley* va interpela despre discursul lui *Chamberlain*, pe care el, *Salisbury*, nu-l poate aprecia în merit, până-ce nu va avea textul autentic.

De aceea el să mărginește a rămîne la obiectul, despre care a făcut amintire și *Kimberley*, că adică ce efect a avut atitudinea guvernului anterior la încheierea răboiului chinez-japonez.

În dezvoltarea vorbirii sale, revenind la China, *Salisbury* zice, că el a susținut despre China, că ea stă și acum pe picioarele proprii, pe când *Chamberlain* a afirmat, că e zdrobită. E adevărat, că China n'a avut putere să reziste *Rusiei*, dar dacă privim mai adînc în viitor, nu putem zice, că 400 milioane de oameni sînt pentru totdeauna loviți la pămînt. Marelui număr al locuitorilor Chinei este împreunat prin ura, ce o au cu toții față de străini și față de o dominațiune străină. Prin aceea, că am ocupat portul *Vei-Hai-Vei*, vom, ca să încurajăm pe Chinezii a pși energie contra dușmanului, dacă li-se va da prilej.

Pericolul, ce s'a născut prin ocuparea lui *Port-Arthur* de către *Rusi*, se manifestă prin aceea, că Chinezii puteau fi cuprinși de frica, că nu vor pute încunjura dominațiunea străină.

Noi a trebuit să-i înștiințăm, că încât atrînd dela noi, aceasta nu va urma. Punctul nostru de vedere este, că nu vom să suferim începutul desmembrării Chinei de către nime; nu vom noi să o facem și nu vom să încurajăm la aceasta pe nimenea.

Et — a zis *Salisbury* — doresc susținerea imperiului chinez. Cred, că China, spre binele și înaintarea ei va trebui să introducă reforme, dar dezvoltarea acestora trebuie se fie ferită de influențe externe, străine. Noi deci vom a susține prietenie cu acele puteri, cu cari avem aîngere în chestia aceasta.

CRONICĂ

Sibiu, 20 Maiu n.

Concertul „*Reuniunii sodalilor români din Sibiu*“. Atragem din nou atențiunea tuturor membrilor și a sprijinitorilor Reuniunii asupra producțiunei de mîne seară, care promise a fi destul de amuzantă, și al cărei venit curat este destinat fondului expoziției industriale, ce se va aranja de Reuniune în toamna s. c.

Bilete de intrare — seara la casă.

Daruri generoase. Ni-se scrie din *Orșova*: În unul din nr-ii trecuți am accentuat tot sub acest titlu, că între credincioșii comunei noastre bisericesti s'a ivit oareși care emulațiune pentru contribuiri vrednice de toată lauda.

Contribuiri prea însemnate ale fraților *Canidachy*, au dat un impuls puternic la alte donuri și contribuiri așa, că zilele aceste m. st. domn președinte al comitetului parohial *George G. Ioanovici*, a lăsat de s'a făcut o prea frumoasă poartă de fer la curtea bisericei noastre în preț de 100 fl., ear' acum doi ani, pe lângă aceea, că a desvolat o activitate mare la construirea turnului, a lăsat să se facă crucea de pe acela într'un mod măiestrit, pentru care încă a dat 60 fl. v. a.

Tot acum domnul *Harcles Lazar*, comerciant în *Steinbruch*, de naștere însă din *Orșova*, după-ce în nenumerate rânduri a contribuit pentru diferite scopuri în comuna noastră cu sume considerabile, așa d. e. și la reconstruirea turnului și, după-ce a îndemnat și pe frații *Canidachy* cu contribuțiunile lor, — a predat comunei bisericești prin cesiune o pretențiune a d-sale față de altă persoană, în sumă de 172 fl. v. a.

Și în fine marele proprietar C. Ferariu din *Craiova*, la îndemnul domnilor *Canidachy* și *H. Lazar*, ni-a trimis ca ajutor la îngrădirea cimiterului suma de 200 fl. v. a.

Comitetul nostru parohial, în vederea acestor fapte atât de neașteptate, generoase și creștinești, — cari pot pune și pe cele mai împetrite inimi pentru atari scopuri mărețe pe calea cea adevărat creștinească, de unde pot privi cu ochii sufletului lor, spre locul veciniciului repaus, nu poate a desconsidera atari fapte mărețe, — ci vine și pe această cale a exprima domnilor mai sus amintiți cele mai adînci și creștinești mulțumiri.

Dumnezeu Atotputernicul să le răsplătească după faptele lor!

Traian Hențu,
not com paroh.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate p
actual: V. N. Drenand.

Oroloage de turn

pentru stațiuni de tren, căsărmi, primării, hoteluri și alte edificii publice, precum și oroloage electrice, face fabrica de oroloage succesoriului lui

Karl L. Mayer, Johann Müller,

Budapesta, strada Kazinczy nr. 3.

Lista prețurilor, ilustrată, franco.

Distinsă cu medalia de argint a societății industriale și numeroase alte distincțiuni dela expoziții.

ANT. REISSENZAHN,

fabrică de mașini agricole, turnătorie de fer și metale,

Budapesta, VI., Eötvös-utca 58.

Cele mai nou rezultate pe terenul invențiilor.

Mașină cu 2 cai pentru trieratul și alesul grâului, cu tobă lată de 22", cu aparat de încălzire în saci montat pe un deposit de globuri patentate. Doi cai ușori sunt destul pentru punerea ei în mișcare și livrează grâu curat pentru piață. — Recomandă și alte garnituri pentru trieratul, cu cai ori vapor, mașini de secerat și cosit, precum și mașini de semănat de construcția cea mai nouă, mai departe tot felul de alte mașini și unelte economice, fabricat propriu. [1178] 1-3

Cu cataloage ilustrate și oferte, la dorință, servește gratis și franco.

Anunț!

Subscriba voesc din mână liberă a vinde casa, cu toate edificiile aparținătoare de dînsa, grădina etc., toate zidite după sistem modern. Casa se află în strada principală și chiar în triunghiul stradei (colțul stradei) din comuna pur românească Teregova (3000 locuitori etc.) [1154] 3-3

Avis! neguțătorilor români.

Calina Radu,

econcomă văduvă, Teregova (Caraș-Severin).

Hârtie

pentru
scrierea de model la examen
(Propise)

se află de vânzare la
„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.
100 bucăți 65 cr.

A apărut la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului”

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op., care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vițel, de lap-tări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înfrințarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului” (280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipirus Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 19 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, cuieștor-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năseșului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușca cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genet. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărășnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma învinșă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

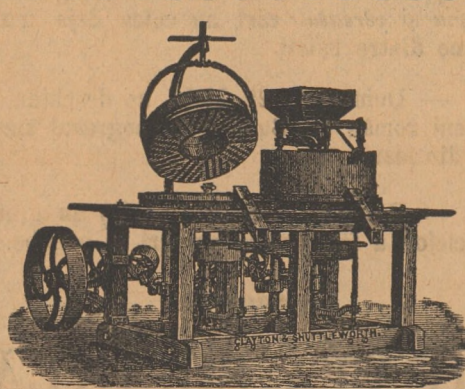
se găsesc de vânzare la „Librăria” noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen”, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute”, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlaaho-Meglen”, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., 4 cu ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen”, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa”, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport”, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport”, (1895) de 224 pag. costă 2.80
- „Al treilea raport”, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbăților de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Mori

cu putere de vapor ori

BENZIN

liferează

[1161] 2-

Carol F. Jickeli
in Sibiu.

Doriți se cetiți

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de
Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișouri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientailor de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fetițe.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.